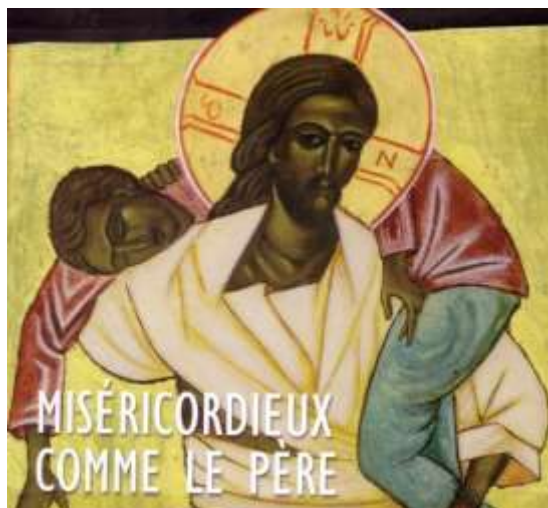

HỒN CON TRÔNG CHỜ CHÚA HƠN LÍNH CANH MONG ĐỢI HỪNG ĐÔNG!

... Ngày 9-4-2013 nơi nhà giam Huntsville trong bang Texas bên Hoa Kỳ đã diễn ra cuộc hành quyết tử tội **Rickey Lynn Lewis, 50 tuổi, người Mỹ da đen**. Trước đó, trong vòng 10 năm, một cặp vợ chồng Công Giáo người Pháp thuộc tổng giáo phận Montpellier - ông bà Danielle và René Sirven - đã đều đặn viếng thăm tù nhân bị kết án tử hình này. Ông bà cũng có mặt ngày Rickey Lynn Lewis bị hành quyết. Sau đó ông bà đã mang tro của Rickey về Pháp. Và ngày 21-9-2013 có buổi cử hành phụng vụ tưởng niệm tử tội Rickey tại đền La Margelle ở Montpellier miền Nam nước Pháp. Vào dịp này, Cha Guy Lauraire tuyên bố:

- Người này đã biểu lộ một khả năng phi thường về công trình tiến hóa. Ông khơi dậy nơi chúng ta ý nghĩa cuộc chiến quyết liệt chống lại án tử hình!

Vào ngày 2-11-2013, nhân Lễ Các Đẳng Linh Hồn, ngày đặc biệt tưởng nhớ và cầu nguyện cho các người quá cố, ông bà Danielle và René Sirven có dịp nhắc đến một biến cố quá đau thương của người tử tội da đen và khẳng định:

- Rickey đã biến một ngõ cụt thành một lối đi qua!

Xin nhường lời cho cặp vợ chồng Công Giáo tốt lành Sirven.

Bà Danielle. Tôi đóng vai thân mẫu của Rickey. Anh gọi chúng tôi bằng danh xưng thân thương triu mến là Ba và Má. Tôi cảm nghiệm một nỗi buồn mênh mông - dĩ nhiên trước tiên đối với Rickey - nhưng cũng đối với những kẻ thi hành án tử nữa. Nhắc lại thảm họa này là một chuyện gần như không thể nào làm được. Bởi vì, để diễn tả nó, chúng tôi phải dùng ngôn ngữ loài người. Mà chuyện chúng tôi chứng kiến lại nằm ngoài lãnh vực con người. Nó là một hố-sâu há-mồm! Nó là vực-thẳm của thình-lặng và của câm-nín! Đây là việc tổ chức cái chết cho người khác, là chuyện đem người khác ra giết! Thật không thể nào tưởng tượng nổi!

Ông René Sirven. Vào chính lúc hành quyết, tôi cảm nhận một niềm đau đón bao la. Tôi đau chính niềm đau của Rickey khi anh nhận mũi thuốc độc phóng thẳng vào người, trong lúc anh vẫn còn đang nói. Người ta không đợi cho anh dứt lời. Tôi không biết mũi thuốc độc được phóng từ đâu, bởi vì trong phòng chết lúc ấy chỉ có duy nhất vị mục sư và người canh tù đang ngồi bất động. Gương mặt của Rickey bị oằn-oại tức khắc. Tôi chứng kiến mọi dấu hiệu của cơn hấp hối tốt cùng đau đón kéo dài trong vòng 14 phút đồng hồ. Đối với tôi, nó kéo dài gần như bất tận!

Sau cuộc hành quyết, chúng tôi có thể mặc-niệm trước thi hài của Rickey được đặt nơi một nhà nguyện tin lành baptiste cách nhà giam khoảng vài cây số. Nơi đây, Rickey an nghỉ trên một chiếc bàn, bên cạnh có đặt một bó hoa tươi tuyệt đẹp. Lúc này đây khuôn mặt của Rickey trông thật an bình, trong khi trước đó nơi nhà giam, khuôn mặt biểu lộ một nỗi đau khổ vô cùng lớn lao.

Tôi thì thăm với Rickey: "Sau cùng rồi thì con cũng được tự do!" Thật vậy. Rickey hoàn toàn tự do, bởi lẽ Rickey

không còn bị ngăn cách với chúng tôi bằng một tấm kính dày cộm như mỗi lần chúng tôi đến thăm con nơi nhà giam. Bây giờ chúng tôi đứng ngay bên cạnh con. Rồi đôi tay của Rickey cũng được thành thoi nữa. Trong khi trước đó nơi nhà giam Rickey luôn luôn phải khổ sở với đôi tay bị còng.

Bà Danielle. Đối với tôi, Rickey đã biến ngõ cụt thành lối đi qua. Đối với tôi, rõ ràng cái chết là một chuyển tiếp, một cuộc vượt qua. Thật thế. Rickey đi về Trời Cao chứ không phải bị chôn vào lòng đất. Dĩ nhiên tôi không quên các nạn nhân cũng như các bà mẹ của các nạn nhân. Điều quan trọng là Rickey đã được cứu rỗi. Được cứu rỗi bởi THIÊN CHÚA mà Rickey đã khám phá ra trong nhà giam và đã không ngừng khẩn thiết kêu cầu cùng Ngài trong bao nhiêu năm trời.

Khi bước vào nhà giam, Rickey đúng thật là một tên côn đồ hạng nặng và mù chữ. Rickey không biết đọc cũng không biết viết. Thế rồi từ từ Rickey đã học được tất cả trong nhà giam. Cũng chính trong nhà giam mà Rickey khám phá và gặp gỡ THIÊN CHÚA.

Niềm đau đớn tột cùng của chúng tôi nối tiếp bằng một tâm tình cao cả trước những gì Rickey biểu lộ với chúng tôi. Trước khi tắt thở, phó linh hồn cho THIÊN CHÚA, Rickey nói:

- Con sống. Xin để con đi về với Vì Vua của con.

Rickey đã nói tiên tri. Rickey nói như chỉ duy nhất một người cảm nghiệm mình đang về trời mới có thể nói như thế.

... "Từ vực thẳm, con kêu lên Ngài, lạy Chúa, muôn lạy Chúa, xin Ngài nghe tiếng con. Dám xin Ngài lắng tai để ý nghe lời con tha thiết nguyện cầu. Ôi lạy Chúa, nếu như Ngài chấp tội, nào có ai đứng vững được chẳng? Nhưng Chúa vẫn rộng lòng tha thứ để chúng con biết kính sợ Ngài. Mong đợi Chúa, con hết lòng mong đợi, cậy trông ở lời Người. Hồn con trông chờ Chúa, hơn lính canh mong đợi hừng đông. Hơn lính canh mong đợi hừng đông, trông cậy Chúa đi, Israel hỡi, bởi Chúa luôn từ ái một niềm, ơn cứu chuộc nơi Người chan chứa. Chính Người sẽ cứu chuộc Israel cho thoát khỏi tội khiên muôn vàn" (Thánh Vịnh 130(129).

("Église en pays d'Hérault", Le Bimensuel Catholique du Diocèse de Montpellier - numéro 291 - 31 Octobre 2013, trang 11)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt